

СТАНОВИЩЕ

от

Проф. Д-р мед. Христо Георгиев Мутафов, д.ф.н.¹

За разработка, представена за защита като докторска дисертация от

Никола Стефанов Николов

на тема

МОЗЪЧНИТЕ УСТРОЙСТВА КАТО ИНФОРМАЦИОННО-ОБСЛУЖВАЩИ РАЗПРЕДЕЛИТЕЛИ

За присъждане на образователно-научната степен „доктор“

С научен ръководител

Проф. д.ф.н. Оля Борисова Харизанова

Катедра „Библиотекознание, научна информация и културна политика“

Философски факултет (ФФ)

Софийски университет „Св. Климент Охридски“ (СУ)

Научно направление:

„Социални, стопански и правни науки“

Професионално направление:

„Обществени комуникации и информационни науки“

(Информационно-търсещи системи)

¹ Доколкото от 19 години съм freelance scientist, смятам за уместно да се представя: Проф., Д-р мед. **Христо Георгиев Мутафов** (1936) е Доктор на философските науки по „Теория на научната информация“. Автор е на над 160 публикации по информатика и медицинско наукознание. Според международно проучване е втори автор в Света след Е. Гарфилд по публикационна активност в областта на медицинското наукознание. Член е на Нюйоркската академия на науките и на Българската национална академия по медицина, основател и член е на управителния борд на Атлантико-Евро-Средиземноморската академия за медицински науки, както и персонален член на Европейската асоциация за медицинска информация и библиотеки.

Проф. Хр. Мутафов е всепризнат лидер в областта на практиката, организацията, методологията, историята и теорията на научната медицинска информация у нас. Годици наред е ръководител на Центъра за информация по медицина към МУ-София и на функциониращият към него Документационен център на СЗО за България. Работил е системно по изграждането и внедряването на комплекса от съвременни научно-практически методи за работа в Националната система за научно-медицинска информация.

Професионалният път на Проф. Хр. Мутафов, доайен в страната ни днес в областта на научната информация, е представен комплексно от: **Куманова, Ал.** „Христо Георгиев Мутафов – Aurea mediocritas“. Двукнижие. Книга I. Когнитологичен портрет в стила на интервю: За усилията за приобщаване на България към световната научно-информационна практика. Книга II. Систематично-хронологично-азбучна биобиблиография. София, За буквите – О писменехъ, 2018, 180 с.

От Катедрата по „Библиотекознание, научна информация и културна политика“ при СУ ми е представен сайт на разработката на Г-н Никола Стефанов Николов, озаглавен „Мозъчните устройства като информационно-обслужващи разпределители“ с обем 230 стр., от които 11 стр. приложения и 9 стр. азбучно подредено описание на използваните източници. Приложеният автореферат е от 34 стр.

Текстово представената работа е много добре подредена, езиково издържана, с минимален брой технически грешки и добре оформени илюстрации.²

Според представената кратка професионална автобиография, Г-н Н. Николов завършва средно образование по специалността „Микропроцесорна техника“.

Бакалавърската си образователна степен по философия придобива в СУ. Висше образование в областта на електронно-изчислителните технологии и биомедицината Авторът не притежава.

Четири са магистърски специалности по:

1. „Философия на съзнанието и езика“ придобива в СУ.
2. „Психология“ - във Великотърновския университет.
3. „Информационни технологии и финансов мениджмънт“ – в Университета по библиотекознание и информационни технологии.
4. „Бизнес икономика“ – в Университета за национално и световно стопанство.

В рамките на докторската си програма и обучение Г-н Н. Николов е преминал следните курсове:

1. „Информационно търсене и обработка на информацията“ – във ФФ и СУ.
2. „Взаимодействие на биологичната тъкан с наноматериали и нано-технологични устройства“ - в Биологичен факултет и СУ.
3. „Физиология на възбудимите тъкани. Електрофизиологични методи за оценка – електроенцефалография, електромиография. Техника, методика, приложение“ – в Българската академия на науките.
4. Стратегическо мислене“ - във ФФ и СУ.

По време на докторантурата си Г-н Н. Николов е участвал в една конференция и е публикувал в издания на СУ четири самостоятелни статии по темата на разработката му.

В Увода на разработката си Г-н Николов описва що е то имплантология. Представя широкото ѝ практическо значение за медицината, активната изследователска и развойна дейност и социалното ѝ значение. Структурира текста както на разработката, така и на автореферата към нея, в съответствие с общоприетите за дисертационните разработки атрибути - основания за разработване, цел, задачи, използвани методи за работа, всичко това съотнесено към системното изучаване на имплантологията днес, при специален интерес към церебралните импланти и възможността за тяхното телекомуникационно функционално свързване, с което и завършва третата основна глава на труда.

Следват трите основни глави на труда, избрани предметно-тематично от широкия спектър проблеми на имплантологията в съответствие с логиката на основната задача на Автора: Глава I. „Същност и разновидност на медицинските импланти“.

² В настоящото си становище ще огранича максимално преразказа на текста и ще се огранича стриктно към оценъчния елемент.

Глава II. „Влияние на мозъчните устройства върху идентичността и свободната воля на пациентите“.

Глава III. „Ролята на мозъчните устройства като разпределители на информация“.

И трите тези глави, изчерпващи семантичния обем на разработката, представляват реферативни научни обзори, разработени много добре с оптимално използване на наличната в глобалното ни общество научна информация и представящи в задоволителна степен естеството, постиженията и специфичната модерна технология и телекомуникационните възможности в имплантологията. И трите обзора са полезни научно-технологични информационни източници, особено за неангажирани активно професионално в проблематиката ѝ специалисти.

Трудът завършва със „Заклучение“, където, след общ коментар върху описаното в трите глави, на страници 207-211, е изложена стегнато съдържателната се в тях информация. Трудът завършва с представени в приложения, прегледни описания на резултатите от двете анкети, проведени от Автора, които резултати обаче не допълват нищо повече от това, което Читателят научава от трите обзори и като така, не добавят нищо, що се касае до информационното обогатяване на разглежданите въпроси. Още повече, че интернет за минути предоставя отговори и коментари по темата на Автора, базиращи се на многохилядни подобни анкети.

Използваните от Автора информационни източници по непонятна за мен причина са представени двукратно – първоначално в текста - „под черта“, и втори път - в азбучен списък в края на разработката; с различна номерация на всеки конкретен източник; 4/5 от източниците са от периода след 2019 г., което подчертава актуалността на използваната и систематизирана информация; само 10% от цитираните заглавия са от традиционни книжни издания. Прави впечатление честото некоректно библиографско описание на източниците, което не би трябвало да се толерира при защита в библиотечно-библиографски катедри.

Посочените от Г-н Николов в автореферата му шест теоретични и приложни приноса се съдържат в обилната правдоподобна информация, издирена от него и описана в трите глави-реферативни научни обзори на труда му. Седмият, т.нар. „приложен принос“ - „Терминологичен речник“, е естествена част от всеки обширен научен текст, достъпен за широка публика. За съжаление, нито действително добрите три реферативни научни обзори (същността на труда!), нито посочените от самия Автор „приноси“, нито практически професионален опит на Автора (за какъвто в автобиографията му не се съобщава!) не са довели до формулиране на информационен дефицит като основна предпоставка за научно, включително и дисертационно изследване! Това обяснява недисертабилността на начинанието на Автора, така, както го е замислил и осъществил Той самият!³

Съчетани, Трудът и Авторефератът към него – добре структурирани, user friendly оформени и четивни, представляват заедно чудесен пример за софистично съчинение:

³ За мен е непонятно как при предишни обсъждания на работата на Г-н Николов в Катедрата и още повече при т.нар. вътрешна защита, се е допуснало текст с естеството на научен обзор и неформулиран информационен дефицит, следователно недисертабилен (!), да се „отпрати“ към официална защита...

разработката включва огромно количество вярна информация, от една страна и от друга страна, не съдържат никаква действително нова научна информация (!), което при незадоволителен стремеж за обективна критичност, съчетано с некомпетентност или незаинтересованост, би могло да има за резултат приемането на труда за дисертационен такъв с действителен научен принос, а не просто с информационен такъв. Но в случая установяваме, че въпреки най-добронамерения ни подход, разработката предоставя само тривиални по естеството им - вече налични и достъпни за компетентните ѝ ползватели научни факти, не предоставя нито действително нови, неизвестни по смислено-съдържателното им естество факти, нито нови методи от каквото и да било естество, да не споменаваме за формулиране на нови научно обосновани хипотези или нови научни проблеми. Що се касае до описаните в третата глава на труда (реферативен научен обзор!) представи/схеми за телекомуникационно свързване на различни импланти, то тези схеми описват широко разпространени представи, някои от тях вече и в процес на реализиране.

Въз основа на всичко изложено до тук, въпреки позитивната ми оценка за положения от Г-н Н. Ст. Николов труд и старание, не мога да си позволя да предложа на Научното жури да присъди на Г-н Никола Стефанов Николов научната степен „доктор“.⁴

София, 5 март 2021

Христо Георгиев Мутафов

⁴ Убеден съм, че това мое решение е от полза както за научния имидж на Катедрата по „Библиотекознание, научна информация и научна политика“, така и за научната кариера на Г-н Никола Николов.